

Երևան, 10 Հունվար, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՃԵ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասդութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորիրոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂԱՌՈՒ 5

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՊՈՃԵ

Ով Տէր, լսէ ինչ որ կ'ըսեմ, նկադի առ հեծեծանքներս:

Մտիկ ըրէ աղօթքս, ով իմ թագաւորս եւ Ասպուածս, կ'աղաչեմ քեզի:

Ով Տէր, առքու կանուխէն լսէ կանչս,

առքու կանուխէն քեզի կը բարձրացնեմ աղօթքս

եւ կը սպասեմ պատասխանիդ:

Դուն անօրէնութիւն չես սիրեր, ով Ասպուած,

դուն չես կրնար չարիքին հետ հաշպուիլ.

հպարփները չես հանդուրժեր,

եւ կ'ափես անօրէնութիւն գործողները.

սուր խօսդները կորուսփի կը մափնես

արինահեղ ու նենգաւոր մարդէն կը զզուիս, ով Տէր:

Բայց ես քու անչափ սիրոյդ ապալինած՝

քու Տունդ պիփի մընեմ, երկիւղածութեամբ

դեպի սուրբ բաճառդ պիփի դառնամ ու երկրպագեմ:

Տէր, արդարութեամբդ առաջնորդէ զիս,

քու ճամբարդ հարթէ իմ դիմացս,

որպէսզի դարանամուս թշնամիներս փեսնեն.

որովհեփեւ անոնց քերանը սպութեամբ լի է,

եւ անոնց սիրով՝ չարութեամբ լեցուն.

բացուած գերեզմանն է կոկորդն անոնց,

եւ նենգութեամբ գործիք դարձեր են լեզուներն անոնց:

Ով Ասպուած, անոնց յանցանքին պափիժը կուր,

իրենց խորհուրդները թող կործանեն զիրենք,

մերժէ զիրենք իրենց ամբարշպութիւններուն համար,

որովհեփեւ քեզի դէմ ըմբռապացան:

Բայց թող ուրախ ըլլան բոլոր քեզի ապալինողները,

յալիփեան թող ցնծան, որովհեփեւ դուն ես իրենց պաշփանը.

եւ թող քեզմով պարծենան քեզ սիրողները,

որովհեփեւ դուն կ'օրինես արդարը, Տէր,

եւ հաճութիւնդ վահանի մը պէս կը պաշփանէ զայն:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՀ

ՍՎԴՄՈՍ 5

ՀՀ

Տրդ Սահմոսը կիյնայ օգնութեան կանչ դասակարգումին փակ, ուր Դաւիթ օգնութեան կը կանչէ, որպէսզի Ասպուած շուպով հասնի: Այս անգամ Դաւիթ առաւօք շուր իր աղօթքը կը բարձրացնէ եւ իր օգնութիւնը կը խնդրէ, որպէսզի ամբողջ օրուան մը համար զօրացած կարենայ դէմ դնել զալիք փորձութիւններուն: Դաւիթ, երրայական յափուկ մեթով մըն է որ կօգգագործէ, նոյն ըսելիքին փարբեր կերպերովը: Այս ոճը յափուկ է երրայական մփածողութեան. «Լսէ, ինչ որ կըսեմ», «նկարի առ հեծեծանքս», «Մսիկ ըրէ աղօթքս», «լսէ կանչ»: «Ենթաքրքրական մէկ այլ ուրիշ արդայայգութիւն մը, «Քեզի կ'աղաչեմ»: Մի գուցէ ծիծաղեկի թուի արդայայգութիւնը, բայց խորքին մէջ ցոյց կու փայ, թէ ինչ բանի վրայ է մեր կեղրոնացումը, ըստ կեղրներուն, թէ Անոր, որուն որ կուղենք մեր աղօթքը: Յաճախ մեր կեղրոնացումը շաբ աւելի մեր ինդրանքներուն վրայ է, քան Ասպուծոյ:

«Ասպու կանուխէն լսէ կանչ»: «Ենթաքրքրական է որ Դաւիթ առպու կանուխէն իսկ իր օրը կը սկսի աղօթքով, Ասպուծոյ հետ գրոյցով: «Ենթաքրքրական մէկ այլ ուրիշ փեղ մը պիփի ըսէ. «Տէր, եթէ շրթունս իմ բանաս, բերան իմ երգեսցէ զօրինութիւնս քո»: Կը նշանակէ, հազիւ բերանս բանամ խօսելու, թող որ սկսիմ Քեզ օրինելով, Քու սուրբ անունդ փառաբանելով: Ասպու կանուխէն, եթք ամէն ինչ քունի մէջ, փակախն օրը քացուած, մփահոգութիւնները չսկսած, հազար ու մէկ փեսակի ձայները չսկսած, ահա լաւագոյն պահը Ասպուծոյ հետ գրուցելու, մեր սիրովը Ասպուծոյ բանալու եւ մեր ականջները Անոր ձայնին: Ուրիշ ձայներ չկան խանգարող: Դաւիթ կու զայ մեզի սորվեցնելու աղօթքի կերպի մասին. «Ասպու կանուխէն աղօթք Քեզի կը բարձրացնեմ, եւ կը սպասեմ պարասիանիո»: Ուրեմն, աղօթքէն առաջ յափակ է որ մեր աղօթքները Ասպուծոյ են ուղղուած, երկրորդ՝ աղօթքէն յեպոյ, վսպահ ենք որ Ասպուած պիփի պարասիանէ: Համբերութեամբ սպասելու իրեն, ինչպիսին ալ ըլլայ պարասիանը:

4-8 համարները ցոյց կու փան, թէ որքան Դաւիթ կը մօգենայ Ասպուծոյ, այնքան կը սկսի ճանչնալու Ասպուծոյ սրբութիւնը եւ մարդուն մեղաւորութիւնը: Շիա հնու է զաղփիքը, թէ որքանով խորացած ենք աղօթքի մէջ, որքանով ծանօթ ենք Ասպուծոյ սրբութեան ու մեր մեղաւորութեան: Դաւիթ յսփակօրէն կը նշէ այն բոլոր նկարագրային գիծերը, որոնք յափուկ են մարդուն, իսկ այդ գիծերը աւելի յսփակ կը դառնան եթք Ասպուծոյ սրբութեան դիմաց կը կանգնինք: Միւս կողմէ, Դաւիթ վսպահութիւնը ունի ու կ'ապահինի Ասպուծոյ ողորմութեան: Ոչ թէ որովհետեւ ինք աւելի արդար է քան միւսները, ինք նուազ մեղաւոր է քան միւսները, այլ՝ ան կ'անդրադառնայ Ասպուծոյ սիրոյն, Անոր ողորմութեան, եւ այդ ծեւով է որ Ասպուծոյ կը դիմէ: Անոր համար ալ առիթով մը պիփի ըսէ. «Կը նախընքրեմ Ասպուծոյ ձեռքը յանձնուիլ, քան մարդոց»: Դաւիթ նաև Ասպուծոյ կը դիմէ, երկիւղածութեամբ, եւ այս պարագային երկիւղածութիւնը, ահի ու սարսափի մասին չէ, այլ այնքան որքան Ասպուծոյ նկարմամբ ակնածանքը, առաւել եւս մեղքէն հեռու մնալու վիճակը: Դարձեալ առիթով մը պիփի արդայայգուի ըսելով. «Տիրոջ երկիւղը ունենալ կը նշանակէ, չարիքէն հեռու մնալ»: Ան կը խնդրէ, որ Ասպուած Ինք ուղղէ իր քայլերը, հարթէ իր ճամքան: Այլապէս, Դաւիթ ինք ի վիճակի չէ, եթէ ըլլայ Ասպուծոյ առաջնորդութիւնը: Դաւիթ նաև կը խնդրէ, որ ամբարիշփերը իրենց արդար պարիժը սրանան, եւ անոնց ամբարչփութիւնը Ասպուծոյ դէմ եղած ամբարչփութիւն է: Իսկ արդարներու պարագային, նախ անոնց արդարութիւնը կու զայ Ասպուծմէ: Անոնց արդարութիւնը անոնց վսպահութիւնն է առ Ասպուած: Որովհետեւ անոնք կ'ապահինին Ասպուծոյ, որովհետեւ Ասպուած իսկ է անոնց պաշփանը, ու անոնց ցնծութիւնը յաւիպեան է, ու մանաւանդ անոնց սէրը առ Ասպուած: Շիա Ասպուծոյ օրինութիւնը արդարներուն, եւ առաւել Անոր հաճութիւնը վսիանի նման կը պաշփանէ արդարը: Շիա այս հաւաքրով, վսպահութեամբ մեր աղօթքը բարձրացնենք առ Ասպուած:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՁ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա: